SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 18 NOVEMBER 1937



„DIE ZAL IK EENS EVEN MORSDOOD SLAAN!"

DOOR
C. GELDHOF



DOM KEESJE

KEESJE, een alleraardigst, klein muisje, woont met zijn ouders en zijn vijf zusjes onder de vloer van de keuken in het grote huis van den burgemeester. Misschien vinden jullie het vreemd, dat een muis een echte jongensnaam heeft, maar dat komt zo: muisjes verstaan de taal van de mensen veel beter, dan menigeen wel denkt. Zij wonen meestal bij hen in huis, en horen dus veel van wat er zoal gesproken wordt. Zo leren zij de mensentaal dus eigenlijk vanzelf.

De burgemeester heeft één kind, een jongetje, dat ook Keesje heet. Keesje houdt veel van dieren, maar van muisjes bijzonder veel. Natuurlijk weet hij wel, dat die kleine, glanzende diertjes met hun levendige oogjes erg snoepachtig zijn, en allerlei stoute dingen doen, maar dat vindt het ventje zo erg niet. Hij weet, dat er in een hoek van de keuken een muizengat is, en vóór hij 's avonds naar zijn bedje gaat, legt hij er altijd een stukje kaas en wat heerlijke koek- of beschuitkruimels bij.

De muisjes vinden dit natuurlijk heel prettig, en zo komt het dan ook, dat het muizenmoedertje, toen zij een zoontje kreeg, hem ook Keesje noemde. „Hij heet nu net als het lieve jongetje, dat ons altijd zulke lekkere hapjes geeft. Hoe vind je dat, man?"

De muizenvader vond het idee van zijn vrouwtje allerleukst, en zo komt het dus, dat het aardige, jonge muisje een echte jongensnaam heeft.

Het kleine dier is dol op allerlei verhaaltjes, en daarom is zijn vader gewoon, 's avonds een vertelling te doen. Moeder en de zusjes luisteren dan natuurlijk met aandacht, maar Keesje luistert toch wel het best — hij vergeet geen woord van wat vader zegt.

Enige weken geleden had vader van den bakker verteld, die aan de overkant woont, en van de heerlijke dingen, die men in zijn winkel kopen kan. „Hè...." had Keesje toen gedacht, „taartjes en appelbollen zou ik ook wel lusten! En dan die verrukkelijke krentenbroodjes, met krenten en rozijnen en sukade er in! Wat moeten dié heerlijk zijn! Ik zou wel in de bakkerij willen wonen, veel liever



....legt hij er altijd een stukje kaas wat heerlijke koek- of beschuitkruimels bij.

dan hier, onder die nare keukenvloer! Ik geloof, dat ik maar eens bij den bakker ga kijken."

En reeds de volgende morgen, toen zijn ouders en zusjes nog sliepen, nam het onvoorzichtige dier zijn kans waar. Het dienstmeisje had het keukenraam op een kier laten staan, en zo glipte Keesje naar buiten, de tuin in. Een ogenblik later was hij al in de bakkerij, maar de bakker en zijn knechts waren reeds aan het werk, en de kleine deugniet begreep, dat hij heel voorzichtig moest zijn.

„Ik kruip achter die grote kist!" Keesje was eigenlijk wel een beetje bang, en zijn kleine lijfje beefde. Maar de bakker en zijn knechts hadden het zó druk, dat zij niet op hem letten, en toen hij veilig achter de kist zat, en daar een paar stukjes sukade vond, dacht hij tevreden: „Ziezo, laat den bakker zijn gang nu maar gaan! Als hij klaar is, ga i k wel aan het werk!"

Aan zijn ouders en zusjes dacht het stoute muisje niet. En toch was Keesje verstandig genoeg, om te begrijpen, dat zij zeker erg ongerust zouden zijn. Maar het rook ook zo heerlijk in de bakkerij, en bovendien: „Ik moet voor morgen vijftig appelbollen bakken," had de baas gezegd. Appelbollen, wat lekker! Begerig likte Keesje zijn snuitje al.

Nauwelijks waren de bakker en zijn knechts 's middags vertrokken, of het kleine muisje keek eens om het hoekje van de kist, en hij piepte van plezier. Het was juist, zoals de bakker gezegd had — daar, op de brede werkbank bij het raam, lagen de appelbollen op een groot blik, onder een hagelwitte doek. „Hè," dacht Keesje blij, „wat zal ik strakjes smullen! Jammer maar, dat ik moet wachten, tot het avond is."

Maar toen het bijna donker was, kon het muisje zijn ongeduld niet langer bedwingen, en met twee, drie sprongen zat het op de bank bij het raam. De kleine deugniet wandelde tussen de bollen, hij snoof begerig hun heerlijke geuren op, en een ogenblikje later sprong hij boven op de doek, en buitelde over zijn kopje van de pret.

„Ziezo," dacht Keesje, toen hij weer onder de doek zat. „Nu ben ik ook burgemeester, de burgemeester van Appelbollendorp! Ik heb vijftig huisjes, en die eet ik allemaal op! Ik ben hier de baas!"

De zonderlinge burgemeester begon nu te eten, maar de eerste bol smaakte al zó goed, dat hij helemaal niet meer aan de andere bollen dacht. En al spoedig hield Keesje op; hij had zó veel en zó gulzig gegeten, dat hij een ogenblikje rusten moest. De burgemeester van Appelbollendorp ging liggen, zijn oogjes vielen toe, en....

„Ja, Piet, je moet de bollen nu maar wegbrengen. Hier is de doos. Zet ze er maar netjes in, dan kun je.... Piet, de poes! Gauw! Er ligt een muis op het blik! Gauw dan toch! Gauw!"



....daar glipte hij tussen de bollen door, en nog vóór de bakker hem grijpen kon, was hij al op de vloer.

De kleine snoeper naast de appelbol schrok wakker. Het was nu helder licht in de bakkerij; hij zag een boos gezicht en een grote hand, die naar hem toe scheen te sluipen.

„Hu!" schreeuwde Keesje in zijn muizentaal, en opeens — daar glipte hij tussen de bollen door, en nog vóór de bakker hem grijpen kon, was hij al op de vloer. In een oogwenk snelde hij de bakkerij uit, de gang door en de winkel in, waarvan de deur toevallig openstond.

Of de burgemeester van Appelbollendorp door zijn ouders voor zijn ongehoorzaamheid gestraft werd, weet ik niet, maar ik denk, dat het toch lang duren zal, eer hij wéér bij den bakker voor burgemeester speelt.



OOST WEST – THUIS BEST



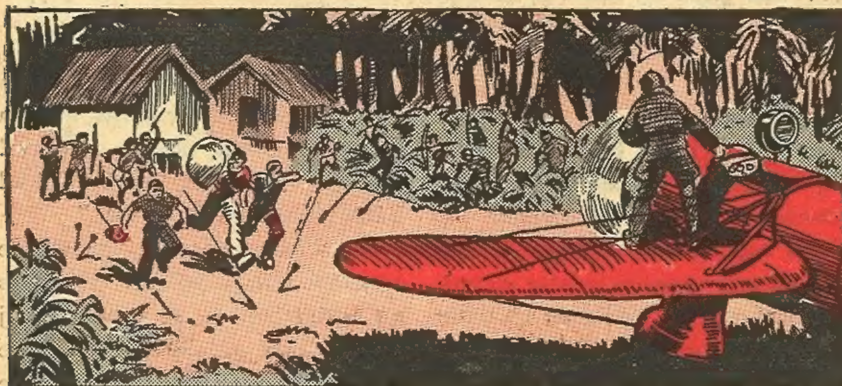
Bob was al in 't dorp der wilden,
't Drietal was weer bij elkaar,
Keken naar de reuzenvlammen
En de woeste wildenschaar.



Plots verscheen een heel groot vliegtuig,
De wilden sloegen op de vlucht.
„Ja," zei Snoekie, „dat is werk'lijk
Onze bondgenoot, Jan Klucht!"

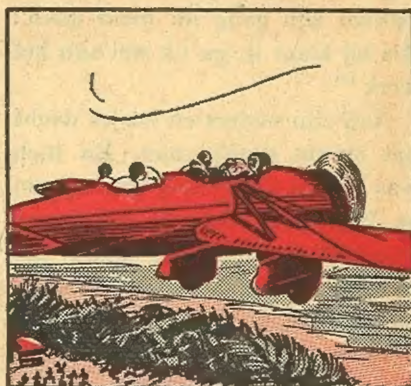


En terwijl de vlieger wachtte,
Liep 't drietal naar de schat,
Edelsteen en parelsnoeren,
Wat een reuzenbof was dat!

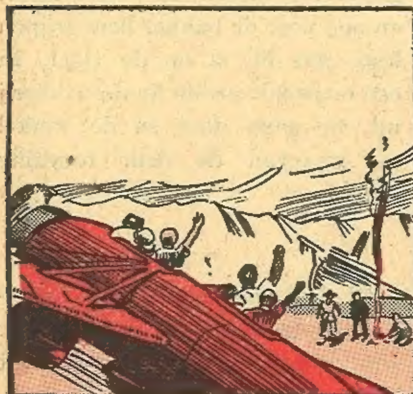


Nu kwam 't drietal op een drafje
Naar het vliegtuig met de buit
En de wilden waren woedend.
„Loop," riep Snoekie, „toe, vooruit!"

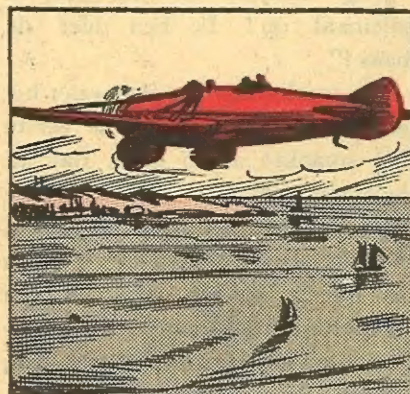
Snoekie was heel zwaar beladen,
Want hij droeg de flinke schat.
„Als we," zei hij, „'t vliegtuig halen,
Doet geen wildeman ons wat."



En ze haalden 't! Met een vaartje
Schoot de eendekker weer op.
„Dat was knap gedaan," zei Snoekie.
„Ja, dat meen ik ook," zei Bob.



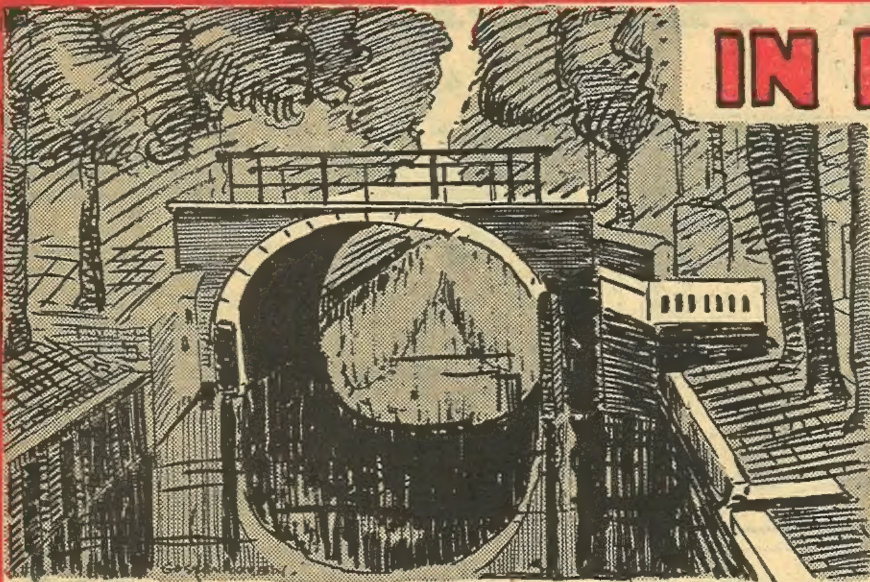
Op de oevers van het eiland
Zagen zij het kamp van Jan Kraak.
En ze wuifden nog eens spottend:
„Nu, tot ziens en veel vermaak."



Ze scheerden over 't Schedeleiland,
Over wouden, land en zee,
En nu ging het pijlsnel huistoe
Want ze hadden windje mee.



En hier zie je 't drietal staan nu,
Tom voelt werk'lijk zich een Piet
Want ze zijn erg in hun nopjes,
Mak'lijk was die tocht ook niet.



IN EDAM

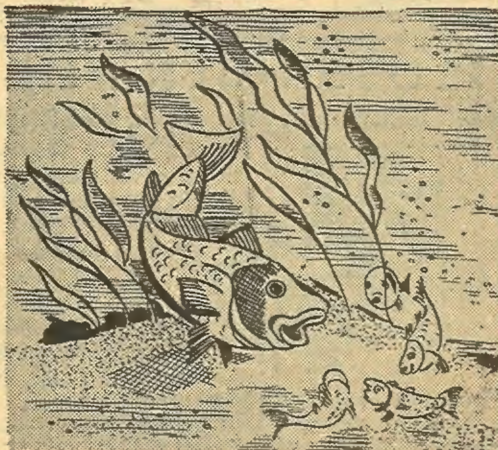
IS EEN GRACHT, DE KEIZERSGRACHT EN OVER DIE GRACHT LIGT EEN BRUG, EN DIE BRUG ZAL NOOIT ROESTEN. DAT KAN MEN IN GEHEEL NEDERLAND ALLEEN MAAR VAN DEZE BRUG ZEGGEN. HET VOLK BEWEERT DAT DE SMID, DIE HET YZER VOOR DEZE BRUG GELEVERD EN BEWERKT HEEFT, HET GEHEIM VAN DIT „ROESTVRIJE" YZER IN HET GRAF HEEFT MEEGENOMEN.

DE DIEPSTE OLIEBRON

TER WERELD LIGT TE VENTURA, IN DE STAAT CALIFORNIË. DE LENGTE VAN DE PIJPLEIDING BEDRAAGT PRECIES TWEE MIJLEN OF 10.569 VOET. MEN IS ER IN GESLAAGD OM DE PIJPEN PRECIES LOODRECHT NAAR BENEDEN TE SLAAN, ONDERAAN, DUS OP DE BODEM VAN DE DIEPE BRON, WAS ER EEN AFWIJKING VAN SLECHTS EEN GRAAD.



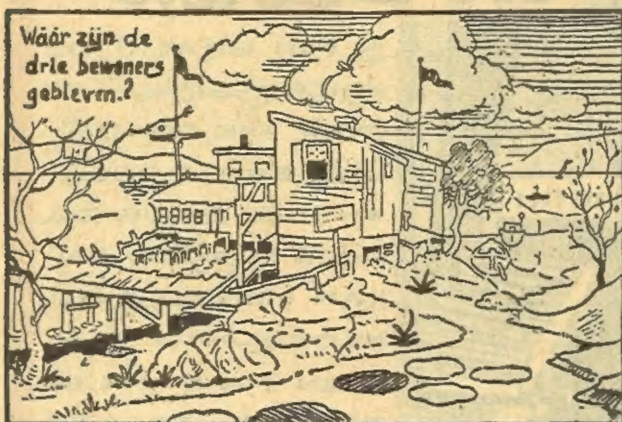
LEDER UIT KABELJAUW



VERVAARDIGD, WORDT IN ENKELE LANDEN VEEL GEBRUIKT OM DE VEEL DUURDERE LEDERSOORTEN TE VERVANGEN. DIT NIEUWE SOORT LEDER IS ONTDEKT DOOR EEN KOOPMAN UIT HAMBURG EN WORDT GEMAAKT UIT DE HUID VAN DE KABELJAUW. TOTNOGTOE GEBRUIKTE MEN MEESTAL DE HUID VAN DE HAAIEN, MAAR NU ZAL OOK DE KABELJAUW ONS LEDER LEVEREN.

BONT ALLERLEI

Wie kan scherp kijken?



Opgepast voor de beer

Een ijsbeer had honger en toen hij, na enige tijd tussen de ijsschollen te hebben rondgezwommen, niets kon bemachtigen, kwam hij uit het water. Nu kijkt hij rond waar hij een gemakkelijke prooi zal vinden. Willen jullie hem ook zien? Trek dan een recht lijntje van 't ene cijfertje naar het ander, te beginnen met 1 en eindigend met 56. Volgende week kunnen jullie 't plaatje dan vergelijken met het onze.



Schrijf op!



Hier volgen vijf zinnetjes en in elk zinnetje ontbreken twee woorden, die jullie moeten invullen. Het aantal streepjes geeft het aantal letters van 't woord aan.

Het eigenaardige van die woorden is, dat ze op dezelfde manier worden uitgesproken maar soms anders worden geschreven en in elk geval een verschillende betekenis hebben.

1. Ik wou ook wel - - - voetbal hebben als de - - - - van de veldwachter.
2. De boer kon het - - - niet voeren omdat zijn arm - - - was.
3. De wet - - - - - voor iedereen en het niet nakomen van de wet kost - - - -.
4. De - - - - weeft haar net en ik - - - - garen.
5. Een klein wit - - dobberde op het - -.



Drie-woorden-rebus 1

Welke zijn de drie woordjes, die door deze rebussen worden voorgesteld? Het eerste woord bestaat uit vier lettergrepen, 't tweede uit drie en het derde uit twee. No. 1 is een bekende plaatsnaam of een vogelengeluid; no. 2 geeft aanleiding tot een huiselijk feestje en no. 3 heb je vaak in de hand als je moet wisselen.



OPLOSSINGEN VORIG NUMMER

WAAR IS DE BAAS?



Voor hen, die de vorige week den baas van de kraai niet hebben kunnen vinden, laten we hier zijn schuilhoekje duidelijk uitkomen. Het was voldoende het plaatje onderstboven te draaien.

WIE VINDT ZE ALLE ZEVEN?

1. Koe-n. 2. Z-uil. 3. M-aal-t. 4. Mol-ton. 5. B-ros. 6. V-lam. 7. K-rat-s.

KRUISWOORDPUZZLE

De volgende woorden werden in deze kruiswoordpuzzle gevraagd:

Van links naar rechts: 1 kat. 3 iep. 5 kip. 6 eb. 8 paling. 11 adel. 12 ave. 15 aanleren. 17 n.m. 18 ijzer. 19 Aken. 21 pa. 23 of. 24 les.

Van boven naar beneden: 1 kliksmaan. 2 tippelen. 4 ei. 7 billijk. 9 Adam. 10 garen. 13 ver. 14 en. 16 ezel. 19 aap. 20 af. 22 al. 23 os.

Even lachen

„Ik ben gisteravond ergens in gevallen en toen kon ik me tien uur lang niets meer herinneren!"

„Wat je zegt! In een diepe sloot?"

„Nee, in slaap!"

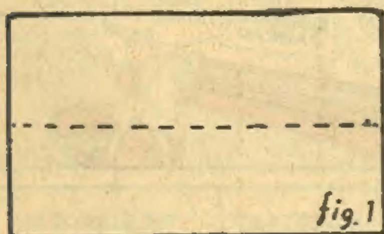
„Maar, jongen," bromt vader, „hoe komt het dat jij altijd slechte punten krijgt op school?"

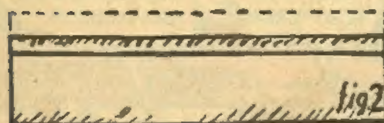
„Och, vader," zegt de kleine Max, „er zijn 'n boel jongens in de klas en als ik aan de beurt kom zijn er natuurlijk haast geen punten meer over!"

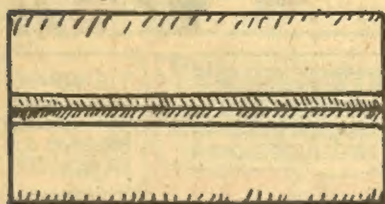
HOE MAAK IK EEN PENHOUDERBAKJE?

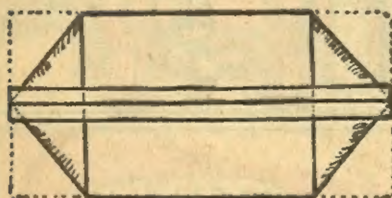
WILLEN jullie zelf een bakje maken voor penhouders en potlood? Heel gemakkelijk en goedkoop, hoor!

Je neemt een stevig stuk

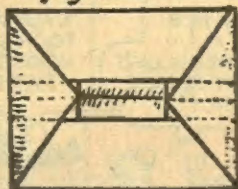


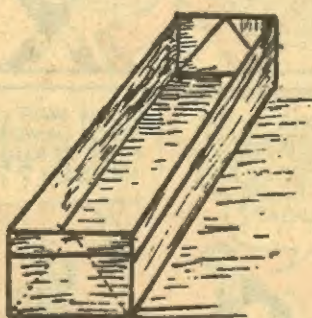






papier, liefst een omslag van 'n oud schrift, b.v. van 16 bij 22 of wat meer. Je begint met het precies in de lengte te vouwen (fig. 1), dan vouw je aan de buitenste randen van boven en van onder een strookje van 1 cm. breed om (fig. 2), vouwt weer naar 't midden toe (fig. 3). Dan liggen de omgevouwen randjes tegen elkaar aan. Nu laat je die rechtop staan en je vouwt de vier hoeken van 't papier naar binnen, totdat ze precies de middellijn raken (fig. 4), waarna je de randjes weer neerlegt, precies over de gevouwen hoekjes heen. Nu sla je de twee uiteinden even om naar binnen (fig. 5) en je strijkt eens flink met je duim over de vouwen. Trek alles zachtjes open en je krijgt fig. 6. Je zult zien, dat het randje van 1 cm. er netjes omheen loopt. Als je stevig papier neemt heb je 'n heel aardig doosje voor alles en nòg wat en hier en daar 'n kleurtje of een krabbeltje kan 't nog veel aantrekkelijker maken. Bij 't opentrekken moet je voorzichtig te werk gaan en de twee uiteinden een tikje bijwerken, doordat je de vouwen aan de onder-





kant nog eens een extra-beurt geeft.

Je kunt er ook kaftpapier voor gebruiken, maar dan extra-dik.



DE KLEINE TIMMERMAN

Jantje heeft 'n timmerdoos
En hij speelt heel graag
Met zijn hamer, boor en zaag.
Kloppe, kloppe, kloppe, klop,
Sla de spijker op z'n kop.
Kijk, hij raakt hem telkens weer
En hij mist geen enk'le keer.
Ja, die kleine Jan
Wordt een héél goed timmerman!

O, wat speelt ons Jantje fijn,
Hij hamert, zaagt en boort
Heel de dag maar voort.
Kloppe, kloppe, kloppe, klop,
Jan slaat op z'n vingertop!
„Au," huilt hij, „wat doet dat zeer,
Neen, nou timmer ik nooit meer!"
Neen, die kleine Jan
Wordt nooit een goed timmerman.

VAN OMMEN



SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

UITVERKOOP!

























DOOR C. GELDHOF

DOM KEESJE

KEESJE, een alleraardigst, klein muisje, woont met zijn ouders en zijn vijf zusjes onder de vloer van de keuken in het grote huis van den burgemeester. Misschien vinden jullie het vreemd, dat een muis een echte jongensnaam heeft, maar dat komt zo: muisjes verstaan de taal van de mensen veel beter, dan menigeen wel denkt. Zij wonen meestal bij hen in huis, en horen dus veel van wàt er zoal gesproken wordt. Zo leren zij de mensentaal dus eigenlijk vanzelf.

De burgemeester heeft één kind, een jongetje, dat ook Keesje heet. Keesje houdt veel van dieren, maar van muisjes bijzonder veel. Natuurlijk weet hij wel, dat die kleine, glanzende diertjes met hun levendige oogjes erg snoepachtig zijn, en allerlei stoute dingen doen, maar dat vindt het ventje zo erg niet. Hij weet, dat er in een hoek van de keuken een muizengat is, en vóór hij 's avonds naar zijn bedje gaat, legt hij er altijd een stukje kaas en wat heerlijke koek- of beschuitkruimels bij.

De muisjes vinden dit natuurlijk heel prettig, en zo komt het dan ook, dat het muizenmoedertje, toen zij een zoontje kreeg, hem ook Keesje noemde. „Hij heet nu net als het lieve jongetje, dat ons altijd zulke lekkere hapjes geeft. Hoe vind je dat, man?"

De muizenvader vond het idee van zijn vrouwtje allerleukst, en zo komt het dus, dat het aardige, jonge muisje een echte jongensnaam heeft.

Het kleine dier is dol op allerlei verhaaltjes, en daarom is zijn vader gewoon, 's avonds een vertelling te doen. Moeder en de zusjes luisteren dan natuurlijk met aandacht, maar Keesje luistert toch wel het best — hij vergeet geen woord van wat vader zegt.

Enige weken geleden had vader van den bakker verteld, die aan de overkant woont, en van de heerlijke dingen, die men in zijn winkel kopen kan. „Hè...." had Keesje toen gedacht, „taartjes en appelbollen zou ik ook wel lusten! En dan die verrukkelijke krentenbroodjes, met krenten en rozijnen en sukade er in! Wat moeten dié heerlijk zijn! Ik zou wel in de bakkerij willen wonen, veel liever

....legt hij er altijd een stukje kaas wat heerlijke koek- of beschuitkruimels bij.

dan hier, onder die nare keukenvloer! Ik geloof, dat ik maar eens bij den bakker ga kijken."

En reeds de volgende morgen, toen zijn ouders en zusjes nog sliepen, nam het onvoorzichtige dier zijn kans waar. Het dienstmeisje had het keukenraam op een kier laten staan, en zo glipte Keesje naar buiten, de tuin in. Een ogenblik later was hij al in de bakkerij, maar de bakker en zijn knechts waren reeds aan het werk, en de kleine deugniet begreep, dat hij heel voorzichtig moest zijn.

„Ik kruip achter die grote kist!" Keesje was eigenlijk wel een beetje bang, en zijn kleine lijfje beefde. Maar de bakker en zijn knechts hadden het zó druk, dat zij niet op hem letten, en toen hij veilig achter de kist zat, en daar een paar stukjes sukade vond, dacht hij tevreden: „Ziezo, laat den bakker zijn gang nu maar gaan! Als hij klaar is, ga i k wel aan het werk!"

Aan zijn ouders en zusjes dacht het stoute muisje niet. En toch was Keesje verstandig genoeg, om te begrijpen, dat zij zeker erg ongerust zouden zijn. Maar het rook ook zo heerlijk in de bakkerij, en bovendien: „Ik moet voor morgen vijftig appelbollen bakken," had de baas gezegd. Appelbollen, wat lekker! Begerig likte Keesje zijn snuitje al.

Nauwelijks waren de bakker en zijn knechts 's middags vertrokken, of het kleine muisje keek eens om het hoekje van de kist, en hij piepte van plezier. Het was juist, zoals de bakker gezegd had — daar, op de brede werkbank bij het raam, lagen de appelbollen op een groot blik, onder een hagelwitte doek. „Hè," dacht Keesje blij, „wat zal ik strakjes smullen! Jammer maar, dat ik moet wachten, tot het avond is."

Maar toen het bijna donker was, kon het muisje zijn ongeduld niet langer bedwingen, en met twee, drie sprongen zat het op de bank bij het raam. De kleine deugniet wandelde tussen de bollen, hij snoof begerig hun heerlijke geuren op, en een ogenblikje later sprong hij boven op de doek, en buitelde over zijn kopje van de pret.

„Ziezo," dacht Keesje, toen hij weer onder de doek zat. „Nu ben ik ook burgemeester, de burgemeester van Appelbollendorp! Ik heb vijftig huisjes, en die eet ik allemaal op! Ik ben hier de baas!"

De zonderlinge burgemeester begon nu te eten, maar de eerste bol smaakte al zó goed, dat hij helemaal niet meer aan de andere bollen dacht. En al spoedig hield Keesje op; hij had zó veel en zó gulzig gegeten, dat hij een ogenblikje rusten moest. De burgemeester van Appelbollendorp ging liggen, zijn oogjes vielen toe, en....

„Ja, Piet, je moet de bollen nu maar wegbrengen. Hier is de doos. Zet ze er maar netjes in, dan kun je.... Piet, de poes! Gauw! Er ligt een muis op het blik! Gauw dan toch! Gauw!"

De kleine snoeper naast de appelbol schrok wakker. Het was nu helder licht in de bakkerij; hij zag een boos gezicht en een grote hand, die naar hem toe scheen te sluipen.

„Hu!" schreeuwde Keesje in zijn muizentaal, en opeens — daar glipte hij tussen de bollen door, en nog vóór de bakker hem grijpen kon, was hij al op de vloer. In een oogwenk snelde hij de bakkerij uit, de gang door en de winkel in, waarvan de deur toevallig openstond.

Of de burgemeester van Appelbollendorp door zijn ouders voor zijn ongehoorzaamheid gestraft werd, weet ik niet, maar ik denk, dat het toch lang duren zal, eer hij wéér bij den bakker voor burgemeester speelt.

....daar glipte hij tussen de bollen door, en nog vóór de bakker hem grijpen kon, was hij al op de vloer.

BONT ALLERLEI

Wie kan scherp kijken?

Wáár zijn de drie bewoners gebleven.?

Schrijf op!

Hier volgen vijf zinnetjes en in elk zinnetje ontbreken twee woorden, die jullie moeten invullen. Het aantal streepjes geeft het aantal letters van 't woord aan.

Het eigenaardige van die woorden is, dat ze op dezelfde manier worden uitgesproken maar soms anders worden geschreven en in elk geval een verschillende betekenis hebben.

1. Ik wou ook wel - - - voetbal hebben als de - - - - van de veldwachter.
2. De boer kon het - - - niet voeren omdat zijn arm - - - was.
3. De wet - - - - - voor iedereen en het niet nakomen van de wet kost - - - -.
4. De - - - - weeft haar net en ik - - - - garen.
5. Een klein wit - - dobberde op het - - .

Opgepast voor de beer

Een ijsbeer had honger en toen hij, na enige tijd tussen de ijsschollen te hebben rondgezwommen, niets kon bemachtigen, kwam hij uit het water. Nu kijkt hij rond waar hij een gemakkelijke prooi zal vinden. Willen jullie hem ook zien? Trek dan een recht lijntje van 't ene cijfertje naar het ander, te beginnen met 1 en eindigend met 56. Volgende week kunnen jullie 't plaatje dan vergelijken met het onze.

Drie-woorden-rebus 1

Welke zijn de drie woordjes, die door deze rebussen worden voorgesteld? Het eerste woord bestaat uit vier lettergrepen, 't tweede uit drie en het derde uit twee. No. 1 is een bekende plaatsnaam of een vogelengeluid; no. 2 geeft aanleiding tot een huiselijk feestje en no. 3 heb je vaak in de hand als je moet wisselen.

VR
365 dagen
S.g
Kl N
1 gld 25 ct 10 ct
J.L.

OPLOSSINGEN VORIG NUMMER

WAAR IS DE BAAS?

Voor hen, die de vorige week den baas van de kraai niet hebben kunnen vinden, laten we hier zijn schuilhoekje duidelijk uitkomen. Het was voldoende het plaatje onderstboven te draaien.

WIE VINDT ZE ALLE ZEVEN?

1. Koe-n. 2. Z-uil. 3. M-aal-t. 4. Mol-ton. 5. B-ros. 6. V-lam. 7. K-rat-s.

KRUISWOORDPUZZLE

De volgende woorden werden in deze kruiswoordpuzzle gevraagd:
Van links naar rechts: 1 kat. 3 iep. 5 kip. 6 eb. 8 paling. 11 adel. 12 ave. 15 aanleren. 17 n.m. 18 ijzer. 19 Aken. 21 pa. 23 of. 24 les.
Van boven naar beneden: 1 kliksmaan. 2 tippelen. 4 ei. 7 billijk. 9 Adam. 10 garen. 13 ver. 14 en. 16 ezel. 19 aap. 20 af. 22 al. 23 os.

Even lachen

„Ik ben gisteravond ergens in gevallen en toen kon ik me tien uur lang niets meer herinneren!"
„Wat je zegt! In een diepe sloot?"
„Nee, in slaap!"

„Maar, jongen," bromt vader, „hoe komt het dat jij altijd slechte punten krijgt op school?"
„Och, vader," zegt de kleine Max, „er zijn 'n boel jongens in de klas en als ik aan de beurt kom, zijn er natuurlijk haast geen punten meer over!"

HOE MAAK IK EEN PENHOUDERBAKJE?

WILLEN jullie zelf een bakje maken voor penhouders en potlood? Heel gemakkelijk en goedkoop, hoor!

Je neemt een stevig stuk papier, liefst een omslag van 'n oud schrift, b.v. van 16 bij 22 of wat meer. Je begint met het precies in de lengte te vouwen (fig. 1), dan vouw je aan de buitenste randen van boven en van onder een strookje van 1 cm. breed om (fig. 2), vouwt weer naar 't midden toe (fig. 3). Dan liggen de ongevouwen randjes tegen elkaar aan. Nu laat je die rechtop staan en je vouwt de vier hoeken van 't papier naar binnen, totdat ze precies de middellijn raken (fig. 4), waarna je de randjes weer neerlegt, precies over de gevouwen hoekjes heen. Nu sla je de twee uiteinden even om naar binnen (fig. 5) en je strijkt eens flink met je duim over de vouwen. Trek alles zachtjes open en je krijgt fig. 6. Je zult zien, dat het randje van 1 cm. er netjes omheen loopt. Als je stevig papier neemt heb je 'n heel aardig doosje voor alles en nòg wat en hier en daar 'n kleurtje of een krabbeltje kan 't nog veel aantrekkelijker maken. Bij 't opentrekken moet je voorzichtig te werk gaan en de twee uiteinden een tikje bijwerken, doordat je de vouwen aan de onderkant nog eens een extra-beurt geeft.

Je kunt er ook kaftpapier voor gebruiken, maar dan extra-dik.

fig. 1
fig. 2
fig. 3
fig. 4
fig. 5
fig. 6

DE KLEINE TIMMERMAN

Jantje heeft 'n timmerdoos
En hij speelt heel graag
Met zijn hamer, boor en zaag.
Kloppe, kloppe, kloppe, klop,
Sla de spijker op z'n kop.
Kijk, hij raakt hem telkens weer
En hij mist geen enk'le keer.
Ja, die kleine Jan
Wordt een héél goed timmerman!

O, wat speelt ons Jantje fijn,
Hij hamert, zaagt en boort
Heel de dag maar voort.
Kloppe, kloppe, kloppe, klop,
Jan slaat op z'n vingertop!
„Au," huilt hij, „wat doet dat zeer,
Neen, nou timmer ik nooit meer!"
Neen, die kleine Jan
Wordt nooit een goed timmerman.

VAN OMMEN

SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 18 NOVEMBER 1937

„DIE ZAL IK EENS EVEN MORSDOOD SLAAN!"

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

UITVERKOOP!

DIT JAAR VORMEN WE EEN 1e KLAS CLUB! ALLEN HEBBEN EEN HELM, BEHALVE DIE BOB!

JA, EN ZONDER MAG IK NIET SPELEN!

MAAK JE GEEN ZORG BOB! IK ZAL PAPS EENS POLSEN!

HALLO, PAPS, D'R IS UITVERKOOP VAN JONGENSPAKJES ZOU U VOOR MIJ EEN LEUK PAKJE KOPEN?

WAT 'N BELANGSTELLING VOOR EEN UITVERKOOP, SJORS!

GRATIS AL WIE EEN JONGENSPAK KOOPT KRIJGT 'N RUGBY-HELM CADEAU

HA-HA! NOU SNAP IK HET!!

JA, MAAR IK HEB OOK GRAAG EEN NIEUW PAKJE, PAPS

DAT PAKJE ZAL U BEST MEEVALLEN MENEER EN DE FIRMA GEEFT ER EEN RUGBY-HELM BIJ CADEAU. !!!

REUSACHTIG! DANK U WEL MENEER!

NU JE DAT PAKJE EENMAAL HEBT, SJORS, MOET JE 'T OOK DRAGEN TERUGNEMEN DOEN ZE NIET MEER. BEDENK DAT WEL!!

KIJK 'S WAT EEN HELM PAPS!

IK WEET NIET HOE JE AAN DAT DING KOMT SJORS MAAR 'T IS SCHITTEREND!

TOT STRAKS DAN BOB. GA ALVAST MAAR WAT OEFENEN. DAN WEN JE AAN DIE HELM!

WAT 'N SMAAK. DAT PAKJE STAAT SJORS VRESELIJK! BRENG HET MAAR GAUW TERUG WAAR JULLIE HET VANDAAN HEBBEN GEHAALD!!

IK KAN ER NIETS AAN DOEN!... SJORS WOU 'T GRAAG!

DAAR HEB JE 'T AL!.. NU HEB IK LAST MET JE MOEDER!!

IK KON DAT TOCH NIET VOORZIEN PAPS!!

TERUGNEMEN? WIJ RUILEN GEEN GEDRAGEN KLEDING IN. DA'S UITGESLOTEN!

'T IS NOG NIET GEDRAGEN! HET NUMMERBRIEFJE ZIT ER NOG OP!

NOU, 'T ZIET ER NOG VRIJ GOED UIT ACCOORD, WE NEMEN HET TERUG!

ÈNNE..... DE RUGBY-HELM DIE IK U GAF?

O, DIE WILT U TOCH IMMERS NIET TERUG HEBBEN??

DIE IS TOCH.... GEDRAGEN!!

SNOEKIE, OP ZOEK NAAR EEN SCHAT

OOST WEST — THUIS BEST

Bob was al in 't dorp der wilden,
't Drietal was weer bij elkaar,
Keken naar de reuzenvlammen
En de woeste wildenschaar.

Plots verscheen een heel groot vliegtuig,
De wilden sloegen op de vlucht.
„Ja," zei Snoekie, „dat is werk'lijk
Onze bondgenoot, Jan Klucht!"

En terwijl de vlieger wachtte,
Liep 't drietal naar de schat,
Edelsteen en parelsnoeren,
Wat een reuzenbof was dat!

Nu kwam 't drietal op een drafje
Naar het vliegtuig met de buit
En de wilden waren woedend.
„Loop," riep Snoekie, „toe, vooruit!"

Snoekie was heel zwaar beladen,
Want hij droeg de flinke schat.
„Als we," zei hij, „'t vliegtuig halen,
Doet geen wildeman ons wat."

En ze haalden 't! Met een vaartje
Schoot de eendekker weer op.
„Dat was knap gedaan," zei Snoekie.
„Ja, dat meen ik ook," zei Bob.

Op de oevers van het eiland
Zagen zij het kamp van Jan Kraak.
En ze wuifden nog eens spottend:
„Nu, tot ziens en veel vermaak."

Ze scheerden over 't Schedeleiland,
Over wouden, land en zee.
En nu ging het pijlsnel huistoe
Want ze hadden windje mee.

En hier zie je 't drietal staan nu,
Tom voelt werk'lijk zich een Piet
Want ze zijn erg in hun nopjes,
Mak'lijk was die tocht ook niet.

IN EDAM

IS EEN GRACHT, DE KEIZERSGRACHT EN OVER DIE GRACHT LIGT EEN BRUG, EN DIE BRUG ZAL NOOIT ROESTEN. DAT KAN MEN IN GEHEEL NEDERLAND ALLEEN MAAR VAN DEZE BRUG ZEGGEN HET VOLK BEWEERT DAT DE SMID, DIE HET YZER VOOR DEZE BRUG GELEVERD EN BEWERKT HEEFT, HET GEHEIM VAN DIT „ROESTVRIJE" YZER IN HET GRAF HEEFT MEEGENOMEN.

DE DIEPSTE OLIEBRON

TER WERELD LIGT TE VENTURA, IN DE STAAT CALIFORNIË. DE LENGTE VAN DE PIJPLEIDING BEDRAAGT PRECIES TWEE MIJLEN OF 10.569 VOET MEN IS ER IN GESLAAGD OM DE PIJPEN PRECIES LOODRECHT NAAR BENEDEN TE SLAAN, ONDERAAN, DUS OP DE BODEM VAN DE DIEPE BRON, WAS ER EEN AFWIJKING VAN SLECHTS EEN GRAAD

LEDER UIT KABELJAUW

VERVAARDIGD, WORDT IN ENKELE LANDEN VEEL GEBRUIKT OM DE VEEL DUURDERE LEDERSOORTEN TE VERVANGEN. DIT NIEUWE SOORT LEDER IS ONTDEKT DOOR EEN KOOPMAN UIT HAMBURG EN WORDT GEMAAKT UIT DE HUID VAN DE KABELJAUW TOTNOGTOE GEBRUIKTE MEN MEESTAL DE HUID VAN DE HAAIEN, MAAR NU ZAL OOK DE KABELJAUW ONS LEDER LEVEREN.